

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XXIII. Christus capitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

rum sola, respiciens omnia præterita, & videns fugisse omnia, horrendum ululabit, & cum im-
 menso quodam fragore vocis, stridebit dentibus, & implens totum aëra questibus, exclamabit cum illis apud Sapientiam: *Transierunt omnia illa tanquam umbra*, transierunt omnia illa propter quæ exhausti omnes vires corporis, animi, industriæ, ingenii: propter quæ tot subii pericula, tot devoravi tædia, tot pertuli incommoda, tot exantlavi labores: *Transierunt omnia illa*, propter quæ tot noctibus vigilavi, tot diebus me occupavi, propter quæ tot à me scripta, dicta, facta, cogitata: propter quæ totius ætatis tempus omne impendi, & jam in æternum perii. *Transierunt omnia illa tanquam umbra*: tam citò, tam celeriter, cum tanto meo dispendio, in ictu oculi, in momento, in puncto. *Transierunt omnia illa*, relicto me solo inter æterna supplicia. Ergo hoc nunc decerno, cum transeat mundus, & concupiscentia ejus, & cum transitura sint omnia, vale munde, salve Christe. Venit hora, & nunc est, ut transeam ex hoc mundo ad te patrem meum, qui es Salvator mundi. Dixisti: *Cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt*. Si cælum & terra transibunt: *quid mihi est in cælo, & à te quid volui super terram?* Vanitas vanitatum & omnia vanitas, præter amare JESUM. Quia ergò semel transibunt omnia, ad te jam transeo, DEUS meus & omnia.

§. XXIII.

Christus capitur.

PROPOSITA fuit nobis in priori puncto, retum omnium in morte fugacitas: hic proponetur iterum omnium post mortem æternitas. Post-

F

quam

Vanitas
 omniū
 rerum.
 S. p. 5. 9.

Luc. 21.

33.

Ps. 72. 25

quàm proditor Judas dederat Judæis signum, quem caperent, postquàm fugerunt à Christo discipuli, impetu facto in eum irruerunt milites. *Matt. 26. 50.* Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in IESUM, & nuerunt eum. Hic exoritur clamor, hic rabies, hic furor, hic impetus, hic vincula, hic verbera, Christus igitur manibus post terga reuinctis, collum torque ferreo constrictus, catena circumligatus & fune longiori brachiis inserto, seu rabiosus canis in urbem media nocte raptatur, horribili canum tenarum stridore, armorum crepitu, armatorum strepitu, satellitum tumultu, canum latratu, linearum clamore, Judæorum cachinnis. Excitata plebs è strato ad fenestras advolat, inquitur, respondetur, applauditur: confuso, ac incondito tumultu urbs tota perstrepat, fremit, frender. Agnus mansuetus per tribunalia circumducitur tanto impetu comprimente turba, ut potius terretur quàm ageretur. Ab Anna interrogatur, Caipha damnatur, ab Herode illuditur, à Pilato flagellatur, à militibus crucifigitur, à singulis omnibus deseritur. Ecce quot mala post osculum Judæ, post fugam discipulorum! Hæc omnia venient super te, ô peccator, si moriaris in peccato. Post acceptum perfidum in hac vita à mundo osculum, post fugam in fine vitæ à te rerum omnium, sequitur terribilium omnium terribilissimum, malum summi mali, infelix æternitas. Sic uti statim ubi fugerant à Christo discipuli, accesserunt milites, & apprehenderunt eum, ac ligaverunt: ita statim ubi fugit à te vita, fugerunt homines omnes; statim ubi transierunt omnia, accedent eodem momento dæmones, & de capta præda sibi applaudentes, gratulabuntur sibi, & centes

Æternitas peccatorum, apex omnium malorum.

centes: *DEVS dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum, quia non est qui eripiat. Quis tunc te eripiet ex istorum rabidorum hostium manibus, ac luporum dentibus, ex leonum unguibus? Quidquid ibi patieris, erit perpeſſu intolerabile, & quidquid erit intolerabile, erit æternum toleranti. Erit intolerabilis in ſtomacho fames, in faucibus ſitis, in auribus clamor, in capite dolor, in dentibus ſtridor, in oſſibus ardor, in artubus tremor, in tota anima angor, in toto corpore dolor: & tamen hæc ſingula erunt æterna. Quamprimum infauſta anima egreditur è corpore, & ingreditur terram illam tenebroſam, & opertam mortis caligine, tunc adamantinis ſeris clauditur tibi Infernus, & ne poſſit unquam aperiri, tollit ſecum claves is, qui de ſe dicit: *Habes claves mortis, & inferni.* Tunc horrendè clamabis, & miſerabiliter vociferaberis, & tanquam rabidus canis ululabis, & jugiter pulſabis, dicens: *Domine, Domine aperi nobis.* Reſpondebitur tibi fatuo à divina Juſtitia, quod fatuis virginibus: *Cauſa eſt janua.* Clamabis ad cælitæ, & cælitum miſericordiam, *Miſeremini mei, miſeremini mei.* Reſpondebunt illi: *Iob. 18. Cauſa eſt janua miſericordiæ: itaque æternum eris miſer. Converte te ad Spem; Spes ſaltem non confundit.* Audies: *Cauſa eſt janua omni ſpei.* Itaque æternum deſperabis. Converte te ad ſolacium, petens ut quis intingat extremum digiti ſui in aquam, ut refrigeret linguam tuam. Dicetur tibi: *Cauſa eſt janua omni ſolatio: itaque deſolatione æterna deſolaberis. Optabis ſaltem una hora reſpirare, & quieſcere: fruſtrà, Cauſa eſt janua omni quieti: itaque non habebis requiem die, ac nocte.* Optabis ſaltem hanc tibi conferri gratiam, ut poſſis ſemel contrito corde dicere: *Peccavi: nec tanta**

Ps. 70. 11

Apo c. 1.
18.

Matt. 25

Iob. 18.

25.

Rom. 5. 5

Luc. 16.

Apo c. 14

11.

tilla gratia indulgebitur : quia *Clausæ est janua* o
 mni gratiæ. Uno verbo quamdiu Deus erit deum
 nunquam vel unico momento quiesces , aut re-
 spirabis : quia *Clausæ est janua* omni bono apertæ
 omni malo, semper ureris , nunquam combure-
 ris: pati semper incipies, nunquam desines, ô vi-
 rē vita mortalis, mors vitalis! ubi homo uritur
 non extinguitur: moritur, & vivit, deficit, & sus-
 sistit. Quid gravius quàm semper velle , quo
 nunquam erit, & semper nolle, quod nunquam
 erit? in æternum patietur, quod non vult. Credi-
 nè hoc? Non credo te credere, vel si credis, infi-
 nis, qui sic vivis. Est nè adhuc dubitandi locus,
 hæc credis? est nè gutta sanguinis in venis, est
 sensus, qui non stupore, formidineque obrigi-
 scat? quo non æstu rapi, in quam admiratione
 venire debemus amentia, furoris hominum?
 quid dicis de te ipso? ubi nunc es? quo modo non
 exclamas? O me miserum! quid hæctenus egi?
 gone? ô infelicem! quàm immensum pondus
 malorum! quàm omni ex parte infinitum! quàm
 sine numero, quàm sine fine? & quorsum mihi
 menti gratia. Ego unius horulæ causa, quæ præ-
 teriit, quæ evanuit? ego Christianus sic peccavi
 momentum æternitati prætuli? ô stultum! ô
 mentem! ô furiosum! violata ergo, pessumdata
 funestata virginitas mea, amissa innocentia, pudor
 amissus, Deus amissus, perdita omnia!
 Christiani! incumbit vertici vestro pondus im-
 mensum æternæ æternitatis. Clamo ad vos, quod
 secum clamabat noctes & dies B. Cæsarius Ar-
 latensis præsul. *Duo sunt, nihil est medium: duo sunt
 aut enim in calum ascenditur, aut in infernum descen-
 ditur.* Nos sumus medii inter hæc duo: sursum est
 cælum, deorsum Infernus: supra caput æterni

ras, infra pedes æternitas, utrimque æternitas: hic rerum omnium vanitas. Vide quid eligas: semel malè elegisse, æternùm periisse est.

§. XXIV.

Ad Annam deducitur.

DEus Incarnatus, Christus Jesus, magnum in nos exhibuit amorem Mundum procreando, quia tunc plurima largitus est nobis beneficia: majorem tamen prodidit amorem redimendo, quia tunc maxima pro nobis passus est supplicia. Majoris siquidem est amoris argumentum, pro amico. Pertulit Christus mala, contulit bona, ut hoc ejus sequereris consilium, monentis: *Declina à malo, & fac bonum.* Tu interim, qui inclinato capite tradidisti spiritum, ut ego *inclinarem cor meum in testimonia tua: inclina aurem tuam ad preces meas*, ut intelligam pœnas tuas, & diligam summum Bonum, qui pro me passus es summa mala.

Jam cœli terræque Dominus permiserat se capi, quem cœli cœlorum capere non possent, ut paulò post *captivam duceret captivitatem: & ecce milites cum suo tribuno, & cæteris Judæorum ministris, Adduxerunt eum ad Annam primùm; erat socer Caiphe, qui erat Pontifex anni illius.*

Molestum, juxtà ac ignominiosum erat hoc Christi ad Annæ domicilium iter: enim verò hortus Gethsemani, in quo captus fuerat Christus, distabat leuca una à domo Caiphæ: in via autem sita erat domus Annæ, ideo illius honorandi causa, milites urgentibus Judæis, primùm ad ejus ædes adduxerunt Christum. Sic Rex regum manibus post terga revinctis, catena collo imposita, capite nudo, corpore curvo, nunc funibus tractus, nunc fustibus impulsus, tunc pedi-

Ps. 36.

27.

Ps. 118.

36.

Ps. 87. 3.

3. Reg.

8. 27.

Eph. 4. 8

10. 18. 13.